

ραν τὴν πόλιν εἰς τὰ πολεμικὰ ἔσεσθαι, καὶ τῶν πολεμίων κρατήσειν. Καὶ ὁ Περικλῆς, Ρ Βαλοίμην ἄν, ἔφη, ὃ Σώκρατες, ἀλέγεις· ὅπως δὲ ταῦτα γένοιται, οὐ, οὐδέναμα γνῶναι. Ρ Βάλει δὲν, ἔφη ὁ Σωκράτης, διαλογιζόμενος περὶ αὐτῶν ἐπισκοπῶμεν, ὅπερ ἤδη τὸ δυνατόν ἐστιν; Ρ Βάλομαι, ἔφη. Ρ Οὐκέν, οὐσθα, ἔφη, ὅτι πλήθει μὲν δὲν μείς εἰσὶν Ἀθηναῖοι Βοιωτῶν; Ρ Οἶδα γὰρ, ἔφη. Ρ Σώματα δὲ ἀγαθὰ καὶ καλὰ πότερον ἐκ Βοιωτῶν οἵτι πλείω σὲν ἐκλεχθῆναι, οὐδὲν ἐξ Ἀθηνῶν; Ρ Οὐδὲ ταῦτη μοι δοκεῖ λείπεσθαι. Ρ Εὔμενεστέρος δὲ ποτέρος ἑαυτοῖς εἶναι νομίζεις; Ρ Ἀθηναῖος ἔγωγε. Βοιωτῶν μὲν γὰρ πολλοὶ, πλεονεκτόμενοι ύπὸ Θηβαίων, δυσμενῶς αὐτοῖς ἔχοντες. 3 Ἀθήνησι δὲ δὲν ὅρω τοιάτον. Ρ Άλλα μὴν φιλοτιμότατοι γε καὶ φιλοφρονέστατοι πάντων εἰσὶν, ἀπερὶ δὲ τοιστοις παροξύνει κινδυνεύειν ύπερ εὐδοξίας τε καὶ πατρίδος. Ρ Οὐδὲ ἐν τύτοις Ἀθηναῖοι μεμπτοί. Ρ Καὶ μὴν προγόνων γε καλὰ ἔργα δὲν ἐστιν, οἷς μείζω καὶ πλείω ύπάρχει οὐδὲν Ἀθηναῖοι. οὐ πολλοὶ διπλαιρόμενοι προτρέπονται τε ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι, καὶ

tempora ita sibi respondere, vid. ad c. 4, §. 4. Deinde ratio vincit, στρατηγόσαντος esse aptius, quam στρατηγόσαντος. Nam haec cum Pericle disputauit haud dubie Socrates, cum iam a populo στρατηγὸς esset creatus: quod si est, aoristus aptior est futuro: sensus est, se imperatore, sub imperio tuo. Nec contra est locus §. 24, ubi est μέλλων στρατηγεῖν. Nam et hoc recens creato conuenit. Etsi maxime ante ille sermo habitus sit, tamen actus imperandi hic exprimi debet. Ern. Στρατηγόσαντος est, si imperator factus fueris: quare recte futuro iungi potest. Mihi placet sententia eorum, qui statuunt, hunc sermonem habitum esse antequam Pericles munere imperatorio ornaretur, non modo ob §. 24, sed et ob §. 28, ubi Periclem adhor-

tatur Socrates ad rempublicam capessendam.

[οὐδέναμα γνῶναι] Quae vitia ciuitatis Atticae Pericles hic recenset, eadem taxat quoque Xenophon in lib. de Rep. Athen. et Vestigal. Cf. Plat. Crit. c. 14, vbi Socrates formam ciuitatis Lacedaemoniorum et Cretensem longe praeferre inducitur. Idem Xenophon passim in scriptis suis facit.

§. 2. Ἀθηνῶν] Leonclavius ait, Bessarionem legisse Ἀθηναίων. At fallitur: nam Bessario locum veritatis: Corpora vero bona ac pulchra, utrum a Boeotia, an ab Athenis putas plura eligi posse. Xenophon potuit Ἀθηναίων commode scribere: sed mutationis nulla est necessitas.

[ποτέρος] Vitiose edd. vett. ποτέροις, excepta Cast.

§. 3. μὴν φ.] Ed. Casel. μὲν, male.